

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

331.61

Hely

Idő

"1925"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím: *Allást keresek*

Forrás:

Szózat

Bm

(Hely)

1925. 6. 21.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Ekkor kínálkozott egy kitünő alkalom, melynek alapján összes ismerőseimet elláttam szövettel, vászonnal, zefirrel és egyebekkel — részletre. Ők, szegények, még ma is nyögig a részleteket, én már hál' Istennek kint vagyok a vízből...

Jó Protektoromat közben természetesen nem hanyagoltam el s ő el is látott engem kellő számú ígérettel minden alkalommal, hozzáfűzvé, hogy természetesen egy kis türelem is kell...

Újabb elhatározások

Egy böles germán közmondás úgy tartja, hogy kétszer varrva jobban tart, tehát fölkerestem kevésbé befolyásos ismerőseimet, régi „atyai jóbarátaimat“, a „család barátját“, kik gyönyörű szavakat vágtak ki. Igazán öröm volt őket hallgatni, de pechemre, mindazt, mit mondtak, már magam is tudtam!

Közben, mint szorgalmas újságot olvasó, elolvastam minden hirdetést, melyben állást kínáltak s valóságos nagyüzemet rendeztem be minden vasárnap este és hétfőn délelőtt, mikor pályázataimat kopogtam le.

Az alkotó azonban valahogyan rosszul rendezte be a világot, mert olyan időkben is szükségessé tette a mindennapi táplálkozást, mikor ezt teljesen feleslegesnek találtam, már legalább is finánciális okokból.

Bátor fiú vagyok — erről, kérem, még vitézségi érdmem is tanuskodik! — s nem vesztettem

Allást keresek

Igen, ez ma meglehetősen megszokott valami, szinte már ott tartunk, hogy többnek nincs, mint ahánynak van.

De hát azért viszik most a szanalási programot keresztül, hogy így legyen.

Augusztus elsőjén én is megkaptam a magam utilapuját, igen meg kellett lapuinom alatta, hogy elért-e de mint olyan fiú, aki már látott egy némelyes dolgot a világon, nem ijedtem meg. Végtére is, gondoltam, a pergőtűznek nevezett vaskereskedés sem volt gyönyörűség, a gépolajjal főtt fekete kásánál is ettem már jobbat, szivesebben utaztam volna a koronavonattal Kievtől Vladivosztokig, mint marhakocsiban, a szálkával együtt fasiozott halat igazán nem szerettem. Folytathatnám sokáig, de summa summarum: mégis megvagyok, mégpedig nem is olyan túlságosan rosszul.

Előkészületek

Majd csak találok egy felépítésekben jár-tas mérnököt, ki a leépítésemet ellensúlyozza s minthogy a kellő humort mindenben megtalálom, először is egy kis utazásra szántam el magam.

Elhajókéztam Dunavecséig, ott megfürödtem a Dunában s az éjjel hajóval szépen visszaveztem hazánk szeretett székesfővárosába.

Az „utazás“ jót tett idegeimnek, változatos-ságot szerzett s így felrészítve nekivágtam, hogy szeretett Protektoromat felkeressem.

Ez lett volna, hogy úgy mondjam, az ő szűzbeszéde s így igen jó reménnyel fordultam Hozzá.

Reményeim nem csaltak, oly gyönyörű ígé-reteket kaptam, hogy szinte boldog voltam!

Türelmem az van, minthogy azonban munkanélkül nem tudok meglenni, valamilyen elfoglaltság után néztem.

Az első pech

Egy ösmerősömnek volt egy vegyi üzeme, hol valódi francia párfumöt és „Nasztójasesij ruszkij o-de-kolon“-t állított elő, egy merész gondolat s fölesaptam átmenetileg vigécnek: vezérképviselőnek!

A dolog nagyszerűen ment, rögtön láttam, hogy ez jó üzlet, mert alapja a női hiúság! S erre az imaginárius alapra rakott „felépítmé-nyek“ a legjobbak!

De egy tényezőt számításom kívül hagy-tam: a vegyi üzemnek két tulajdonosa volt, egy hölgy, és egy úr...

Ezek egy szép napon összeveszték s az üzem megszűnt...

el életkedvemet, sőt örvendtem a változatos életnek, mondván, hogy Budapest nem más, mint Amerika, itt is meg lehet ugyanazt tenni, csak egy kis elszántság kell hozzá! S ha már annak idején Szibériában nem történt semmi bajunk, mikor egy kuli-sztrájk alkalmával felcsaptunk rakodómunkásoknak és vetekedve hordtuk a négypúdos bortózsákokat, itt is lehet olyan fog-lalkozást üzni, amire nem tanítottak sem a gimnáziumban, sem az önkéntesiskolában, sőt még a közgazdasági egyetemen sem, pedig ott igazán dús tere nyílik minden tudomány-szomjnak!

Talán így?

Ekkor ragadta meg szememet egy hirdetés a Pester Lloydban, valahogyan így hangzott:

6000 holddal, több iparvállalattal bíró fiatal, 22 éves úrleány férjhezmenne. Kapcsolatot létrehoz...

S mindez vastag betűkkel; a hirdetés maga vagy 200.000 korona! Ez a kapcsoló férfiú az én emberem!

Sikerült a napomat úgy beosztanom, hogy eme kitünő férfiút is felkereshettem, ki könyvedén hátradőlve íróasztala mögött, érdeklődött Mindenáron ő akart kérdezni, holott engem az érdekelt, hogy hogyan néz ki az „én“ menyasszonyom; barna, fekete vagy talán szőke? No, isten neki, azt is megbocsátom. De ő azt szerette volna tudni, hogy nekem hány holdam van, hány iparvállalatom, hány bankom és nem tudom én, talán hány pénzjegy-nyomdám! Mire azután megegyeztünk, hogy én mindezekkel nem rendelkezem, felajánlotta, hogy fizessenek le neki kp. 500.000 koronát s akkor ő majd foglalkozni fog az én igényeim kielégítésével... Minthogy nem volt nevemnapja (majd csak február 20-án lesz!), így persze nem fizettem, ellenben távoztam. Kp. veszteség: egy újság, 2 átszállójegy és egy pár kezelő plusz gallér mosatási költsége.

Igy osztozom egyik barátom nézetében, aki úgy véli, hogy a házasság rossz üzlet.

Az atyai jóbarát

Most kezdtek a kötelek szakadni. Egy szép napon rájöttem, hogy a lakásomat is ki kell fizetnem már megint, tehát sietve felkerestem „atyai jóbarátomat“, ki már régebben is többször kijelentette, hogy reá, mint atyám legjobb barátjára, bármikor számíthatok. Ekkor tudtam meg tőle, hogy a nyarat Badenben töltötte családjával s utókúrára Karlsbadban voltak, közben pedig egy kis autókirándulást tettek Svájcba egy barátjával. Mikor azután végre én is szóhoz jutottam, kétségbeesve jelentette ki: de édes fiam, csak nem gondold komolyan, hogy én neked 500.000 koronát kölcsön adok? De kérlek szépen, 40 millióba került a nyaralásunk, nem tudok egy krajcárt sem nélkülözni! Képtelenség!

Ekkor egy barátom segített ki, aki ugyan nem költött el 40 milliót a nyaralásra, ellenben kap havonta két és felet fizetése fejében.

Ezen időben kezdtem hirdetések akvirálásával is foglalkozni, mely üzletágról rövidesen konstátálom, hogy ez nagyszerű valami — a hirdető vállalat részére! De korántsem a tulajdonképpeni munkásnak.

Joggal kérdezhetőné valaki, hogy mi köze van mindezen foglalkozásoknak német, török, orosz

és angol nyelvtudásomhoz, — mincképpen mindezekhez akadémikus végzettség?

Erre talán a legcélszerűbb lenne valamelyik lapban egy közkérdést föltenni. Bár kétlem, hogy érdemleges választ kapnék.

Sok az eszkimó

Már majdnem leadtam magam is egy hirdetést, jó nagyot, mint az természetes dimenzióimnak is megfelelne, mikor egy apróhirdetés vonta magára figyelmemet. Az esti órákra keresett egy cég abszolút perfekt tökéletes magyarnémet tudóst. Minthogy teljes név alatt jelent meg a hirdetés, így elhatároztam, hogy előbb ilyet is kipróbálok. Reggel fél 9-kor futottam be, már várt 14 férfiú rajtam kívül, kik mind gyilkos szemmel mértek végig. Lett fél tíz, mire a „titkár úr“ megérkezett s fogadta a jelentkezőket. Ezalatt megérkezett egy hölgy. Érdekes párbeszédet hallgattam végig, a kezdeményező egy elkeseredetten néző úr volt: csak férfiakat kerestek — nem baj, én is megpróbálhatom — úgy sem veszik föl —, honnan tudja? —, mert látom magát.

Egy érdekes pár jelent meg: erősen kifestett hölgy, gyönyörű boa, selyembarisnya, kis cipellők a szép lábán s vele egy gyengébben öltözött, de szimpatikus, kicsit félénk leány. A hölgy roppant ismerős volt nekem, de nem tudtam őt sehol sem elhelyezni, energikus hangon kereste X. urat, a cégtáblán is látható nevűt. Megnyugtatták, hogy majd sorra kerülnek ők is. Rövid leszek, a hölgy ismerte már X. urat előzőleg is, a titkárral rövidesen végzett s délután a főnökkel is, volt időm, megfigyelhettem. A leány kapta meg az állást. S nekem eszembe jutott egy rég olvasott kis elbeszélés, már a címére nem emlékszem pontosan, de valahogyan így kezdődött: A Somorjay leányok közül kettő tisztességes volt, a harmadik nem. Ez volt a befejezés is. Ha a névre is rosszul emlékeznék, bocsánatot kérek a szerzőjétől. Ilyen hathatós „referenciával“ azonban nem rendelkezem.

Új protektort keresek

Most tehát keresek tovább s miután jó Protektorom már kijelentette, miszerint nem tehet érdekeemben semmit, keressek új protektort is, melyre utí figura docet, nagy szükség van.

Felkérek tehát mindenkit, ki magában hajlandóságot, vagy tehetséget érez arra, hogy engem a háromdimenziós tér valamely irányában támogasson, tegye ezt meg! Ez nem vice — halálosan komoly — annyira komoly, hogy remélem, ezért a kis krokiért is kapok némiképp honoráriumot, bár nem vagyok hivatásos tollforgató.

Tudok mindent, már részben elárultam, hogy mit végeztem, mihez értek, vállalkozó szellemnek is is adtam tanujelét; dolgozni szeretek, csak legyen min és mit, no, öreg sem vagyok s rendesen nézek ki.

Még hozzá kell fűzzem: az ügy nagyon aktuális, mert hó vége van s a házbéremet még nem fizettem ki, a háziasszonyom jóságával pedig nem szeretnék sokáig visszaélni s némileg magam is szeretnék élni, dacára annak, hogy most minden a „szanalás“ jegyében folyik.

Ha tehát akad valaki, aki tud egy törekvő fiatalembert használni (még egyszer hangsúlyozom, ez nem vice, hanem szinte borzalmasan komoly), annak a szerkesztőség talán szívesen megadja a lehetőséget, hogy engem megtaláljon.